

ZOUT

Wanneer we met de Bijbel in de hand aan zout denken, dan komen we al gauw uit bij het Bijbelvers Matt. 5:13 'U bent het zout van de aarde ...'. Dit vers wordt af en toe geciteerd in een prediking of Bijbelstudie en in artikelen of boeken. En nu ook maar eens in een column. Al gauw gaat het dan over de eigenschappen van zout, en dat ligt natuurlijk voor de hand. Daar is ook niets mis mee. In het vervolg van het vers spreekt Jezus immers over de smaakgevend eigenschap van zout (vgl. Job 6:6). De geestelijke toepassing ligt voor het grijpen. Een andere eigenschap van zout die bij het citeren vaak naar voren wordt gebracht is de bewarende, bederfwerende functie van zout. Ook hier is de geestelijke toepassing niet moeilijk. Ten derde heeft men het dan wel eens over het dorstmakend effect van zout. Eet maar eens een kommetje zoutnootjes, wat je vanzelfsprekend gewoonlijk geserveerd krijgt in de horeca. De geestelijke toepassing is dan dat wij anderen dorst moeten laten krijgen. Weer een andere toepassing van zout – die ik nog niet heb gehoord of ben tegengekomen – is dat het ijs doet ontdooien. Dat is het gevolg van een chemisch proces waardoor de harde regelmatige structuur van de watermoleculen wordt verbroken. Je zou er best een geestelijke toepassing op kunnen maken. Iets in de zin dat onze houding, ons gedrag en onze woorden een ijskoud hart doen ontdooien. Het is maar een voorstel. Zout heeft ook een reinigende werking en kan gebruikt worden in huishoudelijke poetstaken. Bij het morsen van een druppel rode wijn op het tafelkleed bijvoorbeeld, kun je er wat zout op strooien om de vlek te verminderen. Op die reinigende werking kun je ook wel een geestelijke toepassing maken.

Er is nog een eigenschap van zout en daar wil ik het eigenlijk over hebben. Bent u al ooit eens met een schaafwond of een snijwond in de zee geweest? Dan weet u al wat ik bedoel. Zout heeft een erg pijnlijk prikkend effect in een wond. U kent wellicht wel het gezegde "zout in de wond strooien". Het betekent dat je iemands lijden nog verergert. Ik las ergens dat het strooien van zout in wonden een foltertechniek is geweest. U kunt er zich wel iets bij voorstellen na een reeks zweepslagen. Anderzijds wordt er beweerd dat het een antibacterieel en genezend effect zou hebben. Dat laat ik verder maar... terug naar het gezegde "zout in de wond strooien" en een geestelijke toepassing daarvan. Want helaas blijken wij christenen ook wel eens dat effect te hebben op elkaar, hopelijk onbedoeld. Hoe gaan wij om met moeiten, strijden, tegenslagen en zwakheden van onze broeders en zusters? Het zijn dingen waar mensen mee worstelen en die hen verdriet en pijn doen. Kom dan alstublieft niet aan met ongepast geciteerde of vooral verkeerd geïnterpreteerde (!) Bijbelverzen. Er schieten er mij een paar in gedachten, maar ik laat het maar om ze hier te noemen. Mag ik u, lezer, en vooral ook mezelf oproepen om voorzichtig te zijn met onze woorden en onze houding zodat wij geen zout in de wonden van onze broeders en zusters strooien. Uit ervaring weten we het wel, dat kan nog het meest pijn doen.

Nog even over het smaakgevend effect van zout. Afhankelijk van het soort zout, kan het alle vijf de basissmaken uitlokken. Het verwonderde mij ook, maar ik las het op een wetenschappelijke site. Er is dus ook zout dat een bittere smaak uitlokt. Met betrekking tot ons onderwerp denk ik dan aan het gezegde "een bittere pil moeten slikken" (bet.: iets pijnlijks, onaangenaams te verwerken krijgen). Er is dus zout dat een zure smaak uitlokt en dan denk ik aan het gezegde "in de zure appel moeten bijten" (bet.: een onaangename zaak waar men doorheen moet). Maar er is dus ook zout dat een zoete smaak uitlokt en dan denk ik aan de woorden uit Spr. 16:24 'Vriendelijke (liefelijke) woorden zijn als honingzeem, zoet voor de ziel en medicijn voor het gebeente'.

